

De koe bij de rivier

Tekst en foto 's Jan Mukan Klungers

De koe bij de rivier

De plaatjes van de os, The Ox Herding Pictures, hebben al velen geïnspireerd, ook in het verre verleden. Er zijn meerdere versies van gemaakt in het oude China. Ze geven een impressie van het zenpad en elke versie legt zo zijn eigen accenten.

Een minder bekende versie van de plaatjes van de os is die van P ' u Ming uit de veertiende eeuw.

Geïnspireerd op de plaatjes van de os, volgens P ' u Ming, maar met andere accenten, schreef ik De koe bij de rivier, geïllustreerd met foto ' s van het IJssellandschap en de daar wonende Schotse Hooglanders.

De koe staat voor de geest. Mijn kleine, onrustige geest die geleidelijk aan gaat samenvallen met de grote geest die alles omvat.

Jan Mukan Klungers sensei

Wijhe, september 2018.

1.
De koe is er vandoor. Niet bij de rivier, niet in het bos.
Ik weet niet waar ik haar moet zoeken.
Donkere wolken pakken zich samen.
Stengels liggen geknakt op mijn pad.
Wie ziet ze?
Krekels sjirpen in het gras.
De staartmeesjes klinken in het bos.
Wie hoort ze?

2.

Ik heb de koe gevonden en bind haar vast met een touw.

Ze probeert te ontsnappen.

Ik grijp haar stevig bij de neus om haar mijn wil op te leggen.

Een eigenwillige geest is moeilijk te temmen.

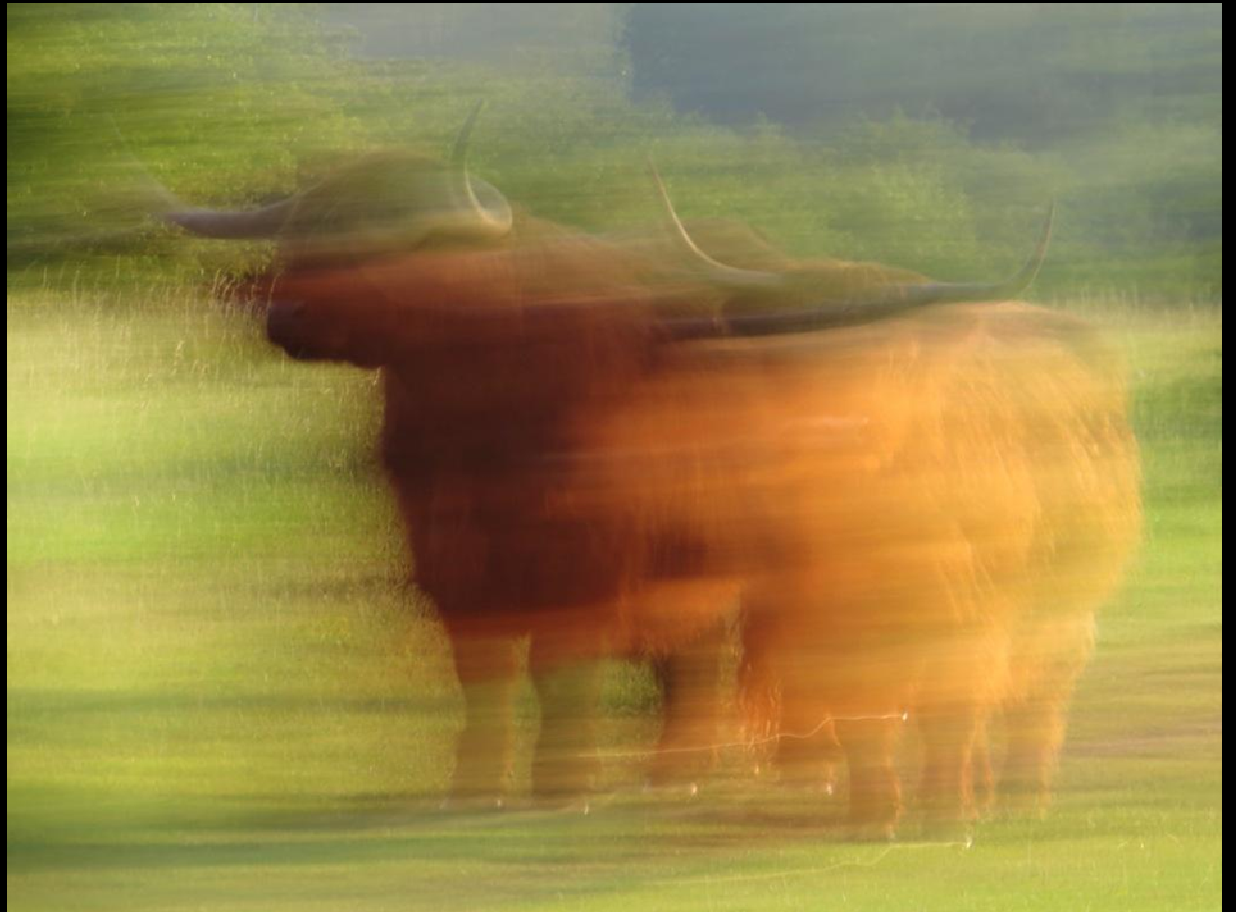

De koe kalmeert geleidelijk aan.
Door modderplassen en nevelslierten blijft ze me volgen.
Ik houd het touw strak en vergeet mijn vermoeidheid.
Wie wordt getemd?
Wat wordt er getemd?

4.

De koe volgt mijn voortdurende inspanning.
Haar wilde temperament wordt geleidelijk zachter,
Maar ik kan nog niet rusten,
Ik blijf het touw goed vasthouden.

5.

In de schaduw van de wilgen, bij een geul naast de rivier,
Geef ik de koe de ruimte.

Weg van de avondwolken en het malse gras
Kan ik haar zonder touw naar huis leiden.

6.
Doezelend in de open ruimte
Is de koe kalm en vredig.
Ik zit tevreden in de schaduw
En speel een liedje op mijn fluit.

7.

De wilgenoever baadt in het lentelicht.

De koe loeit melancholiek. Haar kalf dartelt onbekommerd.

Mals gras en koel water in overvloed. Alles is in orde.

Het werk dient zich als vanzelfsprekend aan.

8.

De koe zwerft door de nevel.

Lichte schaduwen van de maan.

De geest van de koe en mijn geest zijn samengesmolten:
open.

De wolken drijven naar het oosten.

De maan gaat naar het westen.

9.
Nevelslierten tussen de wilgen.
De koe voegt zich bij de kudde.
Ze is niet meer te onderscheiden.
Toch is ze overal.
Ik ben vrij.
De andere oever is nabij.

10.

Mezelf vergeten, de koe vergeten.

Een weidse ruimte, badend in het maanlicht.

Is er nog iets te vragen?

Het wordt licht, donker, licht...

Bloemen bloeien, zetten zaad en verwelken.

Vogels zingen, ze trekken naar het zuiden en komen weer terug.

Vreugde en verdriet vermengen zich.

